

Wniosek.

Zważywszy, że przy zaprowadzeniu opłat od zakładania gorzelni, browarów i miodosytni ustawą z 30. grudnia 1875 na rzecz funduszu propinacyjnego, właściciele majątności tabularnych uwolnieni zostali od tych opłat (§. 23. alinea 3. ust. z r. 1875);

że to postanowienie żadnej zmiany nie uległo, lecz pomimo tego c. k. władze, w drodze interpretacji ustawy propinacyjnej z 22. kwietnia 1889 nakładają opłaty po 2000 zł. od nowych gorzelni rolniczych lub browarów, co powstrzymuje zakładanie takich przedsiębiorstw, dla podniesienia rolnictwa krajowego nader pożądanym;

że wobec zapadłej już decyzji ministeryalnej wskazaniem jest uregulowanie tej sprawy w drodze ustawodawczej, podpisani wnoszą;

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony % projekt ustawy.

We Lwowie 30. marca 1892.

Wnioskodawca :

Skatkowski w. r.

Korytowski, Schnell, Mikołaj Torosiewicz, Franciszek Jędrzejowicz, Klemens Dzieduszycki, Larysz Niedzielski, J. Gnoiński, Gross, Barański, Wład. Struszkiewicz, Scipio, Tomisław Rozwadowski, Lenartowicz, Rayski, Emil Torosiewicz, J. Męciński, Wincenty Gnoiński, Władysław Koziębrodzki, Tadeusz Langie, Pilat, Stanisław Badeni i T. Merunowicz.

Ustawa

z dnia zmieniająca postanowienia §. 23. ustawy krajowej z dnia
30. grudnia 1875 Nr. 55 Dz. ust. i rozp. kraj. z r. 1877.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Ustęp 3. §. 23. ustawy krajowej z dnia 30. grudnia 1875 uchyla się w dotychczasowej osnowie i opiewać ma jak następuje:

„Właściciel majątności tabularnej, który według §. 23. alinea 3. ustawy krajowej z dnia 30. grudnia 1875 wolny był od opłat na rzecz funduszu propinacyjnego, od zakładania nowych gorzelń, browarów, lub miodosytni, pozostaje i nadal od tej opłaty uwolniony, jeżeli zakłada gorzelnię, browar, lub miodosytnię w obrębie tego okręgu, na który rozciągało się przysługujące mu przed rokiem 1890 prawo propinacyi.“

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.
